

РЕШЕНИЕ

№ 22287

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5129** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. Ш. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., против решение № 95X/24.03.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено в противоречие с материалния закон и при несъобразяване с новите обстоятелства – заплахата от насилствена мобилизация и изпращане в реални бойни действия. Били формирани изводи по същество, което следвало да се извърши в ново същинско производство. Позовава се на множество статии и твърди, че продължавали военните сблъсъци. Акцентира и върху информацията, получена по ЗДОИ от Министерството на външните работи. Органът бил иззел компетентността на председателя на ДАБ. Твърди се, че представената справка от 18.03.2026 г. обхващала 2025 г. Позовава се на становището на ВКБООН, като твърди, че приложение намирали чл. 9, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗУБ. Не била обсъдена практиката на съда относно разглеждане на последващата молба по същество поради наличие на фундаментални промени в държавата по произход. Нарушени били разпоредбите на чл. 35 и чл. 59 АПК, въвеждащи задължението на органа да изясни всички обстоятелства и да мотивира акта си. Следвало да се има предвид изявлението на представител на ответника в друго съдебно производство относно невъзможността на ДАБ да обхване броя на жертвите в С.. Нарушени били чл. 33 от Женевската конвенция и чл. 3 ЕКПЧ. Моли решението да бъде отменено, а преписката – върната за произнасяне по същество на молбата.

В проведеното на 27.05.2026 г. открито съдебно заседание жалбоподателят Х. Ш. А., редовно уведомен, се явява лично и се представлява.

Жалбоподателят заявява, че не може и нямал намерение да се върне в С., че бил продал всичко, което има там. Бил сигурен, че ще го арестуват и убият. В С. нямал никого, двамата му братя били в България, а децата му – в Турция.

Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Излага становище за отмяна на акта, каквото е обективизирано в жалбата. Сочи, че не било уточнено в справките на ДАБ от къде се завръщат сирийците. Твърди, че ситуацията в С. не била толкова добра. Отделно, решението на председателя на ДАБ за разглеждане на молбата по същество било постановено преди да се случат промените. Жалбоподателят бил кюрд, малцинство в С. освен в определени райони, а кюрдите набирали войници.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /К. Б./, нередовно призван, но без възражения за даване ход на делото, не се явява и не се представлява. С писмен отговор оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Акцентира, че в приложения от жалбоподателя доклад не се съдържали конкретни данни за личното положение на молителя. Твърди се, че при повторно излагане на вече разгледани твърдения или общо позоваване на информация за страната по произход, което не променя съществено индивидуалната оценка, не се обуславя допустимост на новото производство. Несигурното положение в отделни райони не можело да ги определи като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Не бил нарушен принципът „non-refoulement“. Органът бил здал решението си в съответствие с материалния закон и при липсата на съществени процесуални нарушения.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 26.07.2024 г. Х. Ш. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като Х. /собствено/ А. /бащино/ Ш. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], А. А., обл. Х., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – кюрд, религия - мюсюлманин /сунит/, семейно положение – женен.

На 02.09.2024 г. е проведено интервю с Х. Ш. А.. Молителят заявява, че има двама братя, които са в България, два месеца преди да дойде той, но нямат предоставена закрила. Напуснал С. нелегално на 19.07.2024 г. заедно със съпругата и децата си, като преминали в Турция. Останал там около 7 дни /турците спрели да регистрират сирийци и се държали много лошо с тях/, след което влязъл нелегално в България на 26.07.2024 г. през зелена граница /общо 10 души/ и се предал на полицията. Бил женен, съпругата му и трите му деца били в Турция, като не дошли с него поради финансови проблеми и поради трудния път за Европа. Бил роден и живял в [населено място], общ. А. А., на 15 км от [населено място], като до отпътуването си живял там. Твърди, че бил обърнал, когато е заявил, че е роден в Х., който също бил до селото. Най-близък ГКПП бил с Турция, химн на С. – Пазители на родината, знаме – червено, бяло, черно с две звезди зелени. Не бил арестуван или осъждан, не бил имал проблеми заради изповядваната религия или етническата си принадлежност. Не сочи да е имал проблеми с официалните власти в С., не членувал в политически партии, не участвал в религиозни организации, спрямо него не било оказвано насилие, нито отправяни заплахи. Сочи, че нямал близки и роднини в С.. Имал начално образование, работил като общ работник в строителството и се занимавал със земеделие. Не бил отбил военна служба. Напуснал С. заради войната и лошия живот. Водели се военни действия между свободната армия и турската армия, като сраженията не били всеки ден, а по веднъж на месец. Продължавали бомбардировките. Икономическото положение било много лошо, всичко

било много скъпо, не можел да изхранва семейството си. Нямаło достатъчно работа, вода и ток редовно. Решил да напусне С., за да потърси по-добро място за живот за него и семейството му в Европа. Родното му място се контролирало от кюрдската армия. Не бил виждал сражения, но чувал звукът на бомби, падащи далеч без конкретизация на място и дали е имало пострадали хора, като уточнява също, че в тяхното село нямаło сражения и бомбардировки. Никой от неговите близки или роднини не бил пострадал вследствие на военни действия. Допълва, че в техния район нямаło международни организации като ВКБООН, Червен кръст или Червен полумесец. Не би се завърнал в С., тъй като нямаło да е като преди. Подал молба за международна закрила в България, тъй като била първата страна в ЕС, където се спазвали човешките права, искал да живее тук мирно и спокойно и да се събере със семейството си.

С решение № 10741/11.10.2024 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Ш. А.. Срецу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 1077/2024 г. по описа на Административен съд-Хасково, оставено в сила с решение по адм. дело № 707/2025 г. по описа на ВАС, Трето отделение.

На 13.11.2025 г. Х. Ш. А. е подал последваща молба за закрила.

С решение № 184X/27.11.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-7958/13.11.2025 г. на Х. Ш. А. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на новонастъпили обстоятелства.

Решението е обжалвано, като жалбата срещу него е отхвърлена с решение по адм. дело № 13273/2025 г. по описа на Административен съд София-град.

На 09.03.2026 г. Х. Ш. А. е подал последваща молба за закрила. Твърди се, че са настъпили нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и ситуацията в държавата по произход. Сочи, че е кюрд, роден и живял в село близо до Кобани, като напуснал страната си поради военни действия, страх и принудителна мобилизация. Липсата на документи го излагала в риск. Нямаło при кого да се прибере. Имало нови факти за ескалация на насилието след февруари 2026 г. Допълва, че продължават военните действия в провинция Х., че има системен риск за кюрдската общност, като бил имал информация, че кюрдските милиции го търсили за мобилизация и изпращане да се бие в гражданската война. Ситуацията била усложнена допълнително поради военните действия в И. и арабските държави около него.

С решение № 95X/24.03.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-685/09.03.2026 г. на Х. Ш. А. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на новонастъпили обстоятелства. Обсъдени са представените от същия доказателства, както и справка от 18.03.2026 г. на дирекция „Международна дейност и проекти“ относно С. и сигурността в провинция Х..

Решението е връчено на 07.04.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден производство по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, то се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган -

интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/. Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Доколкото органът е изследвал налице ли са нови обстоятелства, като се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, то същият не е издал оспореното решение извън пределите на своята компетентност, произнасяйки се по същество, каквито твърдения са изложени от жалбоподателя.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за

осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

Оспореното решение е издадено с оглед установената фактическа обстановка, като административният орган подробно е обсъдил представените от молителя доказателства и ги е анализирал предвид твърденията му за нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на араби или лица от различни групировки спрямо молителя предвид неговата етническа принадлежност /кюрд/ преди напускането му на С., както и такива спрямо членовете от семейството му преди и след напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван от араби или различни групировки или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на араби или на представители на различни групировки, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., районът, в който живеел, имало конфликти, заявено изрично от молителя в проведеното интервю.

Прави впечатление, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход през юли 2024 г. преди свалянето на режима на Б. А., поради което и буди недоумение желанието му да остане в България въпреки съществената промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима. От информацията, съдържаща се в кориците по делото и в общодостъпни източници, става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза. От съществено значение са и фактите, които са се осъществили последния месец, а именно - Съветът на ЕС прие решение за възстановяване на действието на споразумението за сътрудничество със С., спряно преди 15 години; Европейската комисия

междувременно съобщи, че работи за осигуряването на 15 милиона евро за укрепване на способностите на сирийските институции, като целта е социално-икономическо възстановяване на С.; съживяване на отношенията с Е.; провеждане на публичен процес срещу хора от режима на А.; пълна координация между сирийското и американското правителство относно предаване на бази в борбата с тероризма; провеждане на преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност; ключовото положение на С. за разрешаване на ситуацията въобще в Близкия И..

При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Не е спорно, че в С. има множество смъртни случаи, чийто брой не може да бъде установен, но не се приема възражението на жалбоподателя за неизяснена фактическа обстановка от страна на ДАБ, доколкото подобна информация не се съдържа нито в международни източници, нито в официални справки на държавата С. от регистъра на населението й. Твърденията на процесуалния представител на ответника в хода на друго съдебно производство не представляват годно доказателствено средство, но следва да се отбележи, че видно от съдържанието им, обективизирано в протокол от проведено открито съдебно заседание, те са превратно изтълкувани от процесуалния представител на жалбоподателя в настоящото съдебно производство. От друга страна, жалбоподателят не сочи конкретни данни за засягане на семейството му от конфликта в С., тъй като и в хода на съдебното производство заяви, че има двама братя в България, децата му са Турция, а други членове на семейството му в С. няма. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на Ислямска държава, не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд София-град по отношение на първата му последваща молба, постановено около месец преди подаване на втората последваща молба. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07 се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. В случая личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като не се установи толкова висок интензитет на безогледно насилие в страната на произход, който да отговаря на изискването за обратна пропорционалност, въведено с решението на СЕС.

Посочено е в справката от 18.03.2026 г., че са се завърнали в С. 1 488 667 лица, както и от коя точно държава се завръщат те и поради каква причина предвид ситуацията в района. В този смисъл не се доказва дали завръщането в страната по произход е доброволно. Въпреки това, дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Не е спорно, че в С. е премахната задължителната военна служба и е създадена армия от доброволци, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия. В информацията, предоставена от Министерство на външните работи, изрично е посочено, че набирането на кадри за воюване се извършва на доброволен принцип срещу заплащане.

Не представлява ново обстоятелство заявеното в последващата молба, че е налице хипотеза, при която на база етническа принадлежност /кюрд/ би могъл да бъде арестуван и изпратен да воюва. Това твърдение, както и, че бил получил информация за мобилизирането му, ако се върне в С., неподкрепени с доказателства и без изясняване от кого и кога е получена информацията, при положение че не сочи негови близки или роднини, които живеят в С., е изложено за първи път в процесното административно производство и не е ново по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ /от съществено значение за личното положение на молителя/, като съдът намира, че то е формирано единствено с цел промяна на бежанската история по начин, по който се следва допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила и евентуално да бъде предоставена исканата международна закрила. Отделно, няма данни по делото да се е променил етническият състав в С., конкретно араби и кюрди, така че за първи път едва в последващата молба молителят да сочи евентуално възникване на конфликти и каквито и да е било отношения между него като кюрд и арабите в района. Следва да бъде посочено и, че през януари 2026 г. централното правителство в Д. и кюрдските „Сирийски демократични сили“ са постигнали всеобхватно споразумение за прекратяване на огъня и интегриране на кюрдските военни части в държавната армия, като споразумението включва също „граждански и образователни права за кюрдския народ и гарантиране на завръщането на разселените лица в техните райони“, и има за цел да обедини сирийските територии и да постигне пълна интеграция чрез засилване на сътрудничеството между заинтересованите страни и обединяване на усилията за възстановяване на страната.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представените справки, включващи обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация. Действително в съдебно заседание бе приета справка за С. и област Л., като последната е на значително разстояние от [населено място], обл. Х., в чийто район е селото, в което е роден и живял жалбоподателят, но от справката, която е обсъдена в оспореното решение, е изследвана именно актуалната общественно-политическа обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Х..

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява. Дори и да се

приеме, че в заповедта от 28.01.2026 г. на постоянния секретар към Министерство на външните работи се съдържа информация за положението в С., то тя е актуална към дата 28.01.2026 г., а не – към момента на подаване на втората последваща молба и произнасянето по нея, като не се отразява в какво точно се изразяват обективните рискове по отношение на сигурността. Дори и да се приеме, че ситуацията в С. е влошена, то липсват доказателства за промяната ѝ в по-негативен аспект спрямо ситуацията в С. към момента на разглеждане на другите две молби на жалбоподателя – за международна закрила и първата последваща молба. Именно поради твърдения за неактуалност на данните за положението в С. и съдът не дължи обсъждане на представения отговор по ЗДОИ от Министерство на външните работи за 2025 г.

Гореизложеното не се опровергава от представените от процесуалния представител на жалбоподателя и приети за сведение извадки от интернет сайтове, съдържащи статии на български език, доклад и писмо на заместник-представителя на представителството на ВКБООН в България. В тях не се съдържат конкретни данни относно личното положение на молителя и не се установява настъпването на нови факти от съществено значение след приключване на предходното производство, така че да се формира извод за интензивност на агресия и насилие, които да могат да бъдат дефинирани като „безогледно насилие“, при това по-различно спрямо тези събития, които са се осъществили към момента на напускане на С. през лятото на 2024 г.

В този смисъл не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. Поведението на ВКБООН е изцяло насочено към защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, обективизирана и в писмото на заместник-представителя на представителството на ВКБООН в България, но предвид бежанската история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на

бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, за безспорно осъществяване на действия от араби спрямо молителя с негативни за него последици и за мобилизиране на същия във военни формирования, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
ЗУБ Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Ш. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., против решение № 95Х/24.03.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /К. Б./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: